

Командиръ на полка (подпис.) полковникъ Ивановичъ“.

Сърбитѣ имахъ и милиция въ Власино, но въ рапорта за нея се не спомѣваше.

Отъ това се вижда че сърбитѣ още на 24 октом. сж били повече $2\frac{1}{2}$ пѣти отъ насъ, безъ да се считатъ товарнитѣ и прѣвозъчни сръдства съ каквито ний не располагахме. Но при всичко, че въ численно отношение противника ни прѣвишаваше, което бѣ извѣстно и на долнитѣ чинове, тѣ не се боехъ и готови бѣхъ да се счепкатъ догдѣ не е захванжло още лошото врѣме. Дългитѣ октомврийски студени нощи, почнахъ да дотегватъ много, защото само 1-а др. дежурѣше на позицията. Тя бѣ раздѣлена на 2 смѣни въ по 2 роти: една въ аванпости, а другата дежурна, които винаги бѣхъ въ пълна боева амуниция и прѣзъ цѣлата нощъ на открито. Тази служба не се довѣряваше на опълчението и всичката ѣ тя жестъ се обруши върху дружината. На бивака си бѣхме направили доста удобни землянки, но за малко врѣме бѣхъ полѣзни тѣ; разбира се, че на офицеритѣ не бѣ по-добрѣ, защото и тѣ мръзнѣхъ на позицията зедно съ войницитѣ, но никой не роптаеше: всѣки съзнаваше, че неможеше друго-яче и напълно добросъвѣстно носѣше тя жестъта на дълга си. До 26 октомври почти всички дежурѣхме: защото, ако едни заемехъ аванпостното оцѣпление, то всичкитѣ други въ пълна боева готовность копаехъ на позицията начертанитѣ денемъ окопи или усилвахъ другитѣ. Повечето окопитѣ въздигахме нощемъ. а тамъ, кждѣто не се виждаше отъ неприятелска страна, работѣхме и денемъ.